

paaregnes en samlet Medlemsindtægt, som staar i Forhold til de af Kassen paatagne Forpligtelser.

Kommissionens Forslag om, at Dyende, hvorved forstås Dyende i Tjeneste, jfr. Betænkningens Side 62, kun skal betale halvt Medlemsbidrag, har man ikke fundet Anledning til at optage i Lovforslaget, idet man ikke kan anse denne Klasse for saaledes stillet, at den fortrinnsvis har Krav paa en saadan Begunstigelse, tilmed da der ikke kjeldent i Sygdomstilfælde hved Dyende Sygehjælp gennem en af Husbonden af Hensyn til hans egne Interesser paatagen Forsikkring.

Til Sikkring for Kasserne er det foreslaaet, at det ved Vedtægterne kan paalægges Arbeidsgiveren, Husbonden o. Lign. at indeholde Medlemsbidragene af vedkommende Arbeiders eller Dyendes Vn, samt at det kan vedtages, at Medlemsbidragene skulle kunne indrives under Tvang af Udpantning og Mulkf. Denne Bestemmelse er overensstemmende med, hvad der i Henhold til Næringsloven af 29de December 1857 § 69 og Lov om Søneringen af 19de Februar 1861 § 14, jfr. Lov om Udpantning af 29de Marts 1873 § 1 Nr. 10 d, gjælder med Hensyn til de af Indenrigsministeren i Kongens Navn stadfæstede Vedtægter for Foreninger mellem Næringsbrugere, Svende og Fabrikarbeidere samt Søfarende om Sygekasser, Begravelseskasser og lignende Indretninger.

Til § 9.

Angaaende den her foreslaaede Form for det Offenliges Tilskud til de anerkjendte Sygekasser kan i det Hele henvises til de foranstaaende indledende Bemærkninger.

Med Hensyn til Detaillen skal her kun ved Paragrafens 3die Stykke bemærkes, at naar et Medlem af en anerkjendt Sygekasse i Aarets Løb har haft fast Ophold i flere Kommuner, bør formentlig hver af disse indtages under Fordelingen af Tilskudet i Forhold til Længden af Opholdet i samme. I saadanne Tilfælde at holde sig til een af Kommunerne, nemlig den, hvori han har opholdt sig ved Aarets Udgang eller paa et andet bestemt Tidspunkt i Aaret; og paalægge denne at hved Tilskudet for hele Aaret, vilde ikke være stemmende med Billighed, som derimod synes at tilsiige, at hvor Opholdet ikke har antaget en saadan varigere Karakter, at den Paagjældendes Forsikkring har den Interesse for Kommunen som den ellers vilde have, bør Kommunen kun hved Bidrag i Forhold til det kortere Tidsrum, han har opholdt sig i samme. For dog at undgaa

Mellemværender af en altfor ubetydelig Karakter mellem Kommunerne og Kasserne har man foreslaaet, at mindre Tidsele end Maaneder ikke skulle komme i Betragtning ved Fordelingen af Tilskudet, idet da Maanedene regnes for hel for den Kommunes Vedkommende, hvor den er begyndt.

Til § 10.

Kommissionen henviser, jfr. Betænkningen Side 45, med Hensyn til den nærmere Ordning af Sygekassemedlemmernes Ret til paa Landet at erholde Frikjørsler efter Løge m. v. til det af Regjeringen senest i Samlingen 1885—86 forelagte Lovforslag om visse Pligtkjørsler paa Landet. Dette Lovforslags Bestemmelser ere ogsaa tildels blevne lagte til Grund for nærværende Forslag, og man kan derfor forsaavidt henholde sig til de hint Forslag ledsagende Bemærkninger.

Efter det nævnte Forslag stod der de til Befordring Berettigede det Alternativ aabent, at de kunde vælge enten den af Fattigvæsenet benyttede eller en anden indenfor 1 Meils Afstand fra den Syges Opholdssted boende Løge eller Fordemoder. For Sygekassemedlemmerne er der imidlertid intet Valg, idet der efter Sagens Natur kun kan være Spørgsmaal om Afhentning af eller Henbringelse til den af Sygekassen antagne Løge eller Fordemoder. Da der ikke habes Sikkerhed for, at disse altid vilde bo indenfor rimelige Afstande fra den Syges Opholdssted, maa der dog ogsaa her sættes en Grændse, udover hvilken Befordringen ikke kan fordres afgiven, men denne Grændse har man ment at burde udstrække til 1½ Mil.

Da der ikke af Sygekasserne eller deres Medlemmer skal erlægges nogen Betaling for den afgivne Befordring, er det nødvendigt, at der habes de fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af den dem tillagte Ret. I saa Henseende var det af Arbejderkommissionen foreslaaet, at Begjæringen om Fribefordring skulde for hver enkelt Rejse være undertegnet af Sygekassens Formand eller den, som af Kassens Bestyrelse bemyndigedes hertil; men om end Forholdene for den enkelte Kasse, hvis Medlemmer alle bo paa et snevert Begrændset Omraade, kunne stille sig saaledes, at en Kontrol lader sig gennemføre paa denne Maade, vilde det dog neppe gaa an at forskrive Saadant som almindelig Regel, hvilket ofte vilde gjøre Retten til Befordring betydningsløs eller dog i høi Grad forringes Værd. Overhovedet turde det af praktiske Hensyn være mindre heldigt i selve Loven at give en for alle Tilfælde gjældende Regel om Virkningen af Misbrug som de